

Tavoistani ja kokemuksistani oppia uutta

Veera Hännikkälä

KTKP010 Essee

Musiikkikasvatus

Jyväskylän yliopisto

17.11.2021

JOHDANTO

Tässä työssä analysoin kirjoitetun tiedon valossa osaksi oppimiselämäkertääni ja sen tukena pohdin lisää oppimiskokemuksiani ja taustani merkityksiä. Käsittelen lyhyesti, miten omat kokemukseni voivat auttaa minua tulevassa ammatissa, sekä yleisesti tukemaan toimintaani muiden ihmisten kanssa jatkuvassa oppimisessa. Mielestäni oppimisen ilo on yksi elämän kannattelevista voimista. Haluan pitää mukanani armollisuuden ja ilon merkityksen ja kantaa niitä elämässäni pienin tai suurin palasin joka päivä.

ELÄMÄNI ALKUMETRIEN OPPIMISVALMIUDET (Mihin oppimiskäsityksiin oppimiskokemuksesi sitoutuvat?)

Äitini on kasvanut ison perheen vanhimpana tyttönä, joten hänellä on kokemusta vastuun ottamisesta. Samanlainen isosiskon rooli on kasvanut minulle, sillä olen saanut vapautta ja vastuuta hoitaa jo pienenä kahta pikkuveljeäni. Isäni puolestaan on ollut suuren perheen nuoremmasta päästä, joten hän ei ole oppinut kotitaustan perusteella lasten kasvatusvastuusta. Vanhempani ovat kuitenkin keskustelleet keskenään kasvatuksesta ennen meitä lapsia. He myös omaavat yhteiset arvot elämässä, jonka näen suurena vahvuutena. Arvot ohjaavat toimintaamme ja puhuttavat eettistä pohdintaamme (Hanhimäki ja Peltoperä, 2021). Rebecca Eanesin mukaan tiedon puutteesta johtuvat ongelmat voidaan välttää, kun kasvattaja käyttää aikaa ennalta oppien hyvän vuorovaikutussuhteen rakentamisesta lapseen. Ongelmatilanteisiin puututaan varhain ennakoivassa kasvatuksessa, sekä niitä mietitään ja käydään läpi jo ennen itse konflikteja. (Trogen, 2020). Osana ennakoivaa kasvatusta on ollut ja on edelleen rukous. Puolestani on rukoiltu joka elämäni vaiheessa, siitä kun en ollut vielä saanut alkuanikaan aina nykyhetkeen ja tulevaisuuteen asti. !!!

Kun lapsi kokee olonsa turvalliseksi ja tulleen kuulluksi sekä ymmärretyksi, hän voi paremmin ja kuormittavat konfliktitilanteet vähenevät (Trogen, 2020). Olen tuntenut olevani aina turvassa kodissani ja perheessämme validisoidaan jokaisen jäsenen kuuntelemista ja ymmärtämisen yrittämistä. Keinot näkyvät kommunikaatiotavoissa, tunteiden käsittelyissä ja erilaisuuden sallimisena. Minulle oppiminen tarkoittaa “ahaa elämystä, innostuksen tunnetta tai asian sisäistämistä hetkessä joko ensimmäistä tai useampaa kertaa. Isosiskouden myötä koen tarvetta synnyttää myös muissa ihmisissä heistä huolehtien oppimiskokemuksia ja ennen kaikkea iloa ja turvan tunnetta. Matteuksen evankeliumissa sanotaan: “Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa” (Raamattu, 1992). Koen vahvasti elämäni lahjaksi, enkä ajattele, että olisi oikein pitää kaikki lahjat vain itsellään. Sillä jaettaessa ne moninkertaistuvat.

NÄIN OPIN PARHAITEN JA OPPIMISENI TUET

Opin hyvin erilaisissa oppimisympäristöissä, mutta parhaiten ollessani kahden jonkun kanssa. Esimerkiksi isäni opettaessa minua ajamaan autoa tai soitonopettajani neuvomassa minua kahden kesken instrumenttiopinnoissa huomaan oppivani kenties tehokkaimmin tai ainakin oppimistulokset ovat selvästi nähtävissä. Isovanhempien ja muiden vanhusten tarinat ja kertomusten kuunteleminen ovat aina olleet minulle tärkeitä. Niemistön mukaan nuoren elämässä on usein ns. kasvuobjekti, vanhempi ihminen, joka toimii esikuvana, kuten vanhempi tai opettaja (Luokkakallio, s.14, 2007). Oppimiskokemusta auttaa sen yksilöllinen tukeminen. Auton ajamisen opetuksessa isäni oli perehtynyt materiaaleihin ja suunnitellut tunnit valmiiksi. Hän kohdisti huomionsa minun opettamiseeni ja saimme viettää muuten suurimmalta osin hektisen arjen keskellä kahden keskeistä aikaa. Monimutkaisten taitojen ja uuden tiedon oppiminen on vahvasti riippuvainen oppijan itsensä mentaalista aktiivisuudesta ja motivaatiosta. Viimeisimmät tutkimustulokset korostavat asijantuntijuuden tuen ja harjoittelun merkitystä tehokkaassa oppimisessa. (Lehtinen ym., 2016).

Minun onkin pitänyt tehdä paljon toistoja harjoitteluissani niin formaalissa oppimisessa koulumaailmassa kuin informaalisessa oppimisessa. Paine ja kiire auttavat minua myös usein suoriutumaan nopeasti ja tehokkaasti. En ole vielä löytänyt parhaita tapoja aikatauluttaa elämääni, mutta olen löytänyt jo hyviä työkaluja, kuten to do-listat.

OPETTAJUUS MINUSSA

Lapsuusajalta koen suureksi avuksi oppimisessa olleen sisarukseni ja laaja lähipiirini. Minulla on kaksi pikkuveljeä, joita olen myös opettanut itse paljon. Pidin koulutunteja toiselle heistä leikkimökissämme ja annoin kesällä kotiläksyjä. Tämä valmensi minua tuleviin tehtäviin, joissa sain hyödyntää luonnollisesti tulevaa neuvovaa otettani muihin lapsiin ja nuoriin. Olen kertonut identiteettini osasta olla isosisko. Kun otan vastuuta ja opetan toisia, opin siinä myös valtavasti itse. Olen iloinen, että äitimme laitoi meidät huolehtimaan toisistamme jo nuorina. Ammattietiikkaan kuuluu työn edellyttämä asenne, vastuu ja suhtautumistapa tehtävään työhön (Hanhimäki ja Peltoperä, 2020). Tulevassa työssäni haluan ensimmäisenä olla aina tietoinen arvoistani ja sitä kautta toimintatavoistani. Vaikka erilaiset vuorovaikutustilanteet ovat olleet minulle usein luontevia itseäni nuorempien kanssa, niin olen kokenut haasteita toimia saman ikäisteni kanssa. Näihin on auttanut kuitenkin ikä ja ymmärrys, sekä turvallinen ympäristö kotona ja muissa kuin kouluympäristöissä.

LOPETUS

Lähteitä oli helppo löytää, mutta hieman vaikeaa käyttää. Esseessä pääsin kuitenkin käsittelemään haluamiani aiheita ja pohtimaan jälleen uudestaan itseäni oppijana. Kokemukset muokkaavat meitä vahvasti, mutta lähes menneisyyttä tärkeämmäksi mielestäni osoittuu tulevaisuus. Mitä haluan tulevaisuudelta, miten aion saavuttaa unelmani? Musiikin kanssa mahdollisuudet ovat rajattomat. Pidän vahvuutenani avointa mieltä ja läpi elämän jatkuvaa oppimisen mieltä. Aina voi oppia uutta.

LÄHDELUETTELO

- Hanhimäki, E. ja Peltoperä, K. *Arvot ja etiikka Ihmiskäsitys ja lapsikäsitys, Ohjaus, Toiminnallisuus*. [Power-Point].
<https://moniviestin.jyu.fi/ohjelmat/kptk/yhteiset/ktkp/ktkp010-s21/recording-06-09-2021-14.40>
- Lehtinen, E., Vauras, M. & Lerkkanen, M.-K. 2016. *Kasvatuspsykologia* (3. uud. p.). PS-kustannus.
- Luokkakallio, S. 2007. Elämä, usko, rukous – ja musiikki, *Musiikkikasvatus Lapuan hiippakunnan rippikoululeireillä 2005*. Jyväskylän yliopisto. Musiikin laitos. Pro gradu.
- Raamattu, 1992, Matteuksen evankeliumi 10:8
- Trogen, T. 2020. *Positiivinen kasvatus*. PS-kustannus.